

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน
อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ผู้เขียน นางสาววาสนา ตันศิริตานนท์

ปริญญา สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ. ดร.อนุชา ศิริมาลัยสุวรรณ

ประธานกรรมการ

ผศ. ดร.ภาวิน ผดุงทศ

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากโรคพิษสุนัขบ้า อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 419 หลังคาเรือนแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกในบ้านเคยถูกสุนัข/แมว กัดร้อยละ 21 ไม่ทราบสาเหตุที่ถูกกัด ร้อยละ 54.6 หลังถูกกัดล้างแผลด้วยน้ำสบู่ร้อยละ 81.8 ปิดด้วยสมุนไพรร้อยละ 2.3 รับประทาน หลังถูกกัดร้อยละ 87.5 และสังเกตอาการสุนัขหลังถูกกัดร้อยละ 60.2 จากการศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมการป้องกันตนเองพบว่า การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ความเชื่อเกี่ยวกับโรค การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ต่อผลประโยชน์ อุปสรรค แรงจูงใจ การรับรู้ถึงทางติดต่อของโรค และการป้องกันตนเองจากโรค อยู่ในระดับสูง โดยรวมแล้วความเชื่อและการรับรู้ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการป้องกันตนเองปานกลาง ($r = 0.451, p < 0.05$)

Independent Study Title Self – Protected Behavior for Rabies, Mueang District
Surin Province

Author Miss Watsana Tuntiratananon

Degree Master of Public Health

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Anucha Sirimalaisuwan Chairperson

Asst. Prof. Dr. Pawin Padungtod Member

Abstract

This study aims to investigate Rabies prevention behavior and its associated factors in Mueang district, Surin province. The sample consisted of 419 households randomly chosen by multi-stage sampling method. A structured questionnaire was used to collect the data and proportion and median score were used to describe the result. The association between factors and prevention behavior was determined by rank correlation.

The results revealed that there were 215 of household whose members were bitten by a dog, 54.6% of the victims did not know the cause, 81.8% cleaned their wounds with soap water, 2.3% used medical-herbs to cover their wounds, 87.5% received post exposure vaccination and 60.2% kept the dog for further observation afterward. There was a moderate level of risk perception, while the level of correct belief about the disease transmission and prevention, perception of severity, benefit, obstacle and motive were high. The overall belief and perception had a moderate correlation with prevention behavior ($r=0.451$, $p<0.05$).

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved